

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 24. ЈУН 2012, ГОДИНА 13, БР. 44

ДАНАС ЈЕ НЕДЕЉА ТРЕЋА ПО ДУХОВИМА. У ЧЕТВРТАК ЈЕ ВИДОВАН.

МИТРОПОЛИТ АМФИЛОХИЈЕ О КОСОВУ И ЕВРОПИ

Налазећи се на новом косовском распећу и распућу, послје великих ломова које смо проживјели и великих дубинских потреса нашег самосазнања, ми се данас налазимо и пред новим изазовом, по први пут у нашој историји, нашег формалног укључивања у такозвану Европску унију. Ми смо опет, са једне стране, у дубинској кризи, а са друге, пред изазовом коме ћемо се привољети царству. Европа уводи и даје економски напредак, и ту нема никакве сумње, даје унапређење “земнога града”, земнога начина живљења, али иста та Европа, ако је судити по најумнијим Европљанима, данас је такође у дубинској кризи своје самосвијести, много дубљој него што се мисли и признаје, а поготово што увиђамо ми који сада готово безглаво хрлимо ка тој и таквој Европи, превиђајући да није случајно Достојевски, још у 19. вијеку, о њој говорио као о *милом гробљу*, али - *гробљу*. Европа, дакле, није “Земља обећана”, иако се ми, замађијани реториком њеног рекламерства, према њој данас тако односимо, већ је захваћена најдубљим, тектонским унутарњим поремећајима, на првом мјесту оним духовним, духовном кризом сопственог идентитета и кризом духа. ...

Није случајно што је Косово, по ко зна који пут, постало жижа свјетских збивања. Око њега се и данас прелама политика и судбина политичка и друштвена Европе и свијета. На њему сада нијесу у сукобу албански и српски народ, већ се кроз присуство и учешће међународно у трагичним збивањима и распећу Косова показује да је оно, као и некада, мјесто сукоба добра и зла, мјесто на коме се поново огледају и испитују не само они који тамо живе, већ и сви земаљски народи коме ће се привољети царству. ... У опасности је Европа, а кроз њу и преко ње у опасности смо и ми, чак можда више од саме Европе, јер ми излазимо из једног хаоса, духовне пустиње коју је иза себе оставио тоталитарни, марксистичко-лењинистичко-бронзовски систем: налазимо се духовно осиромашени и материјално угрожени. Са друге стране, угрожени смо још више у бити и, духовно угрожени, са помјереним идентитетом, у опасности смо да тражимо идентитет тамо гдје га наћи нећемо. Тражимо достојанство и идентитет тамо гдје је он одавно у кризи. *Ако со обљутави, чиме ће се свијет осолити?* Ако ова со обљутави, чиме ће се овај свијет осолити?

Српски народ и његово достојанство утемељени су на двоједном свједочењу, свједочењу оца и сина, двају свједока и Светитеља Христових. Јединствен је случај у Европи и историји да је творац државе Светац и да је творац Цркве Светац. Та света двојица су утемељила, са једне стране, државу Српског народа, његов “земни град” и мјесто гдје је призван да у свом времену доноси плодове, а са друге стране, ова Света двојица отворила су вјечне хоризонте том истом народу. Св. Сава родио је оца духовно, Св. Симеон родио је сина тјелесно, син постао отац и отац - син, а обојица су

родили и препородили и утврдили пут који води у живот народ. ... У томе је и суштина савремене мисије Цркве Српске, да буде носилац те и такве соли и свједок међу другим народима. Тако схватам и наше евентуално ступање у Европску заједницу, као улазак у својству *свједока Христовога Царства, које није од овога свијета*, и које надилази сва његова мјерила, у својству носилаца те и такве соли и таквога достојанства међу другим народима, и заједно са другим хришћанским народима, који не издају своје хришћанско призвање. Улазећи тако достојанствени у Европу, у токове савременог свијета, ми не улазимо као просјаци. Јер, шта је оно што ми можемо унијети у Европу и свијет савремени? Да ли своје фабрике, предузећа, свој економски напредак, устројство слободе и демократије, како се то обично назива? Све је то код нас, послје комунистичке отимачине и посткомунистичке будушто-распродаје отетога, у повоју, све је помјерено и поремећено. А, једино што имамо, што смо ипак поред свих својих застрањења и лутања сачували, јесте управо со нашег народа и, дубински гледано, наше одређење светосавско и светолазаревско...

Српски народ пред Европом треба да стоји са онаквим достојанством са којим је, током оних пет историјских дана, испраћао у вечност Патријарха српског Павла...

Др Жарко Видовић

Шта је Косово? Косово није ништа друго него глава Лазарева. А шта је Србија и српски народ? То је тијело Лазарево. Може ли тијело живјети без главе? Може ли српски народ и земља Србија живјети без Косова? Косово је глава српског народа. Србија и српски народ је тијело без главе, попут Лазара и његове главе. И сваки онај који би хтио да поново главу Лазареву - Косово и Метохију одсијече, да откине од народа српскога, тај врши исти онај злочин који је извршио тиранин Мурат султан на Косову 1389. године...

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије

АКАДЕМИК МАТИЈА БЕЋКОВИЋ О КОСОВУ

Као да су још из Карпата Срби носили неку несрећу и кренули на тајни зов ка овом пољу, а да ни накнадна памет не зна шта их је покренуло баш на ову страну и водило ка Косову. И Мурат не иде на Лазара, него на Косово, и Лазар га не чека у Крушевцу, него на Косову. На Косову зато да представи целину своје земље и немањихске лозе. За Мурата је Косово главна капија уласка у гркљан Србије и главу Европе. Мурату капија за Европу - Лазару за небеса. ... На Косову нико није закаснио и још увек може сам изабрати и улогу и страну...

На Косову су Срби први пут били заједно, а састали су се да би погинули и окајали неслогу и нејединство. Само је највећи грех тражио толико очишћење. Само се толиким погинућем могао даље одвијати наум спасења. Неслога и издаја, пресудне речи за судбину Срба, везане су за Косово. Косово је постало једино место где су Срби били збраћени...

Од Косова немамо више мисли које смо били мање свесни, ни крупнијег завештања кога се нисмо показали достојни. То нас је унизило у очима противника, који су кренули да нас лише родног места националне самосвести. И кад нам траже Косово, потиру нам почетак, поричу свест, поништавају постојање. Косово нам не траже први пут, а јасан одговор добили су још од наших праотаца. Питање је - да ли нам Косово данас траже зато што им се учинило да их нисмо достојни, да више не знамо шта нам је Косово - или баш зато што и они знају да и ми знамо шта нам је и ко нам је тамо. Косово је очно дно српског духовног вида. Косово је толико српско, да га нико ко зна шта није његово не би узео ни када бисмо му га нудили, а камоли га отимао...

ПРЕПОРУКА КЊИГА ЗА ОВУ НЕДЕЉУ

ПОМЕНИК НОВОГ КОСОВСКОГ СТРАДАЊА

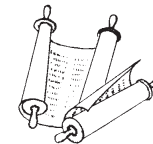
Ово је четворокњижје Митрополита црногорско-приморског Амфилохија, које спада међу највећа сведочанства Косовског питања и завета до сада, а чине га: двотомно издање *Љетописа новог косовског распећа*, са дневничким и другим записима догађаја на Космету и о Космету 1999-2000. године, као и две књиге предавања, есеја, беседа и разговора, *Косово је глава Лазарева* и *Часни Крст Христов и Косовски завјет*. Две књиге дневничких и других записа су, заправо, књиге-сведочанства потресних збивања на распетом Косову, политичких дешавања, документарна грађа о страхотама и злочинима над косметским Србима, најпотреснији одјек и отелотворени Велики петак, док су друге две књиге поглед у небо и Васкрслог Господа, указивање на духовну суштину, на оно што надраста и спаја векове, људе и догађаје, што се разуме само на тој крсно-васкрсној вертикали. Књиге обилују снажним речима, а већ и сами наслови беседа памте се као духовне максиме и путокази.

У ТРЕЋОЈ НЕДЕЉИ МЕСЕЦА ЈУНА ПРОСЛАВЉАМО:

- 24.(11) Свети апостоли Вартоломеј и Варнава
- 25.(12) Преп. Онуфрије Велики; преп. Петар Атонски
- 26.(13) Св. мученица Акилина; Св. Трифилије Левкусијски
- 27.(14) Св. пророк Јелисеј; Св. Методије Цариградски
- 28.(15) Св. пророк Амос; *Св. муч. кнез Лазар и сви св. муч. српски - Видовдан*
- 29.(16) Св. Тихон Апатунски Чудотворац
- 30.(17) Св. мученици Мануил, Савел и Исмаил

У ПОЧЕТКУ БИШЕ РЕЧ...

Мисли се да је поље Косово добило име по птици кос, а чини се да би то било превише за тако малу птицу, које уз то има и у сваком другом пољу и потоку. Пре ће бити да су на том широком пољу бивале велике косидбе, а да је то име слутило и коначно запечатиле она највећа кошевина, која није престала до наших дана, а зове се косидба глава. Било је и већих ископања и погипелби, али се оне у духовном погледу нису ни примакле Косову...

Академик Матија Бећковић

ПОУКЕ ПАТРИЈАРХА ПАВЛА

Морално слаби људи у тешким временима не могу да се уздрже од зла кад оно нарасте. А морално јаки људи се баш тада уздржавају, тако што се истином супротстављају лажи.

Могуће је у најтежим временима да човек живи по Богу, као што у најлакшим временима може да упропасти своју душу.

Само вера да Бог види све, зна све и да ћемо изаћи сви пред Његов Суд, пред којим се нико неће моћи оправдати лажући, неправдом и злочиним, даје снаге да издржимо на путу Његове Правде и Истине.

На Видовдан, у четвртак, 28. јуна, Св. Литургија у Саборној цркви почиње у 9:00. У наставку Литургије, традиционално се служи и парастос свим српским војсковођама, војницима, страдалницима, мученицима и ратницима за веру Христову, од Косовског боја до данашњих дана. Икона Светих Срба Мученика, међу њима и Св. цара Лазара, налази се у припрати Саборне цркве, изнад самих улазних врата.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.